

5 BĚŽECKÝCH- PRVENSTVÍ

XVI. ročník Večerního běhu městem Čelákovice
23. listopadu 1990

Prvá místa pro ba rvy Auto Škody získali :

- desetiletí žáci Lukáš Lejsek, 300 m 44.3 s
- mladší žáci Lukáš Hysek, 600 m 2:06.4 min
- mladší zátkyně Zuzana Klímová, 600 m 2:12.1
- starší zátkyně Jitka Klacková, 1000 m 3:36.4
- mladší dorostenci Zbyněk Habelt, 2000 m 6:55.4

STRUČNĚ Z ATLETIKY

• **Ml. dorostenci už myslí na finále.**

Jedinečná příležitost se nyní nabízí kolektivu Auto Škody. Po IV. kole už má zajištěn postup do finále přeboru ČSFR družstev v Ostravě, kde bude mít šanci — jako první celek oddílové historie — vyhrát tuto uznávanou soutěž. Teď se vrátíme do Plzně na III. kolo národní ligy, kde Boleslavští, které potkala několikrát v utkání smůla, nakonec vyhráli do třetice, tentokrát se 191 pomocným bodem (následují Slavia Praha 177.5, LIAZ Jablonec n. N. 170, Bohemians Praha 140 a další).

• **Ženy stále druhé.**

Jeden jediný bodík vyjádřil rozdíl mezi domácím Jabloncem a Auto Škodou v konečném účtování IV. kola II. NL žen. S převahou zvítězily závodnice AC Praha před zmíněnými celky konkurentek a Mostem. Po 4 kolech vede AC Praha s 23 hlavními body před Auto Škodou a Jabloncem n. N. C se 17 hl. body, Ml. Boleslav má ale o 104,5 pomocných bodů víc.

• **Ml. dorostenky mohly vyhrát.**

Bohužel však — díky malé odpovědnosti některých členek družstva za výsledek kolektivu — zůstalo jen u obligátního „kdyby“. Přitom nedostavivší se dívky by s největší pravděpodobností těch chybějících 12,5 bodu získaly. Škoda. Takže opět vyhrála Slavia Praha před Jabloncem a Auto Škodou (129 b.).

(mk)

Budín v životní formě

Na jabloneckém tartanu se v předposledním utkání soutěže jedinečně prezentovali muži Auto Škody. Bojovný výkon všech členů družstva vedeného tandemem Zdílna—Kočí vyvrcholil 50bodovým vítězstvím nad největším rivalem Spartakem Praha 4, třetí Děčín (189 pomocných bodů) už zůstal za Ml. Boleslaví 102 b. Díky většímu počtu pomocných bodů je v čele tabulky Mladá Boleslav a Spartak Praha 4 spadl na 2. místo. 27letý odchovanec Auto Škody P. Budín předvedl skutečně heroický výkon, když dokázal vyhrát postupně dálku s 678 cm, výšku s 208 cm (oddíl. rekord) a trojskok s 14,01 m (os. rekord, kterým nahradil Šifru, jenž se po dálece odjel oženit).

Tři medaile z Dubnice n. V.

Nejúspěšnější skupinkou závodníků Auto Škody na mistrovství ČSFR v atletice byli mladší dorostenci. Členové letos zatím nejlepšího družstva ve skupině národní ligy po zdařilém vystoupení na republikovém šampionátě rozšířili sbírku medailí o stříbro (zásluhou Dudka — 60 m 7.28 s) a bronz (Zeman — 60 m 7.37 s, Hodač — dálka 624 cm). Juniorská osmistovka Neprašová doběhla na juniorském přeboru ČSFR v Banské Bystrici třetí, a to je čtvrtý kov pro Auto Škodu. Na mistrovství ČR dospělých v Praze měl k medaili nejbližší tyčkař Jilek (4. — 430 cm), pátá skončila na 3 km R. Kozderková za 10:28.70 minuty. Čtvrtkař Havrda byl klasifikován 10. za 49.31 s. (mk)

■ **V neděli 2. 12. se za mrazu a na zledovatělé trati konal v Mn: Hradišti I. ročník krosu. Startovalo 11 mužů (4 okruhy — 6 km) a 1 žena. Konečný výsledek:** muži do 35 let — 1. Schejbal (TT MH) za 24:17, 2. Macek (TT MH) 25:18, 3. Pařík (TT MH) 28:18; muži nad 35 let — 1. Trnka (AŠ MB), 2. Ollé (AŠ MB) 26:04, 3. Hojer (TT MH) 28:47. V ženách bezkonkurenčně vyhrála na poloviční trati jediná startující — Kamenická za 15:43.

I. ročník mnichovohradištského krosu na trati 6 km
/ 2. 12. 1990 / : 1. Petr Trnka 23:14, 4. Ludvík
Ollé 26:04 min.

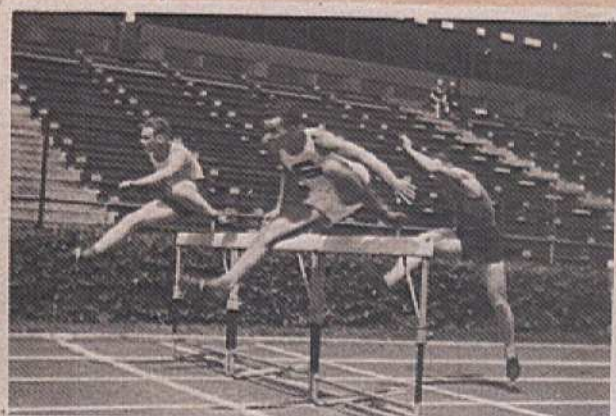
† A. PROKOP

Počátkem roku 1990 zemřel Antonín Prokop, koncem 50. let předseda oddílu atletiky Spartaku Mladá Boleslav. Čest jeho památce.

Z A P. SOBOTKOU

Počátkem léta letošního roku zaskočila mladoboleslavské atlety tato smutná zpráva :

Ve věku 72 let náhle zemřel JUDr. PŘEMYSL SOBOTKA, vůdčí osobnost našeho sportu v Sokole Ml. Boleslav na konci meziválečného období. Čest jeho památce !

SOUČASNÍCI

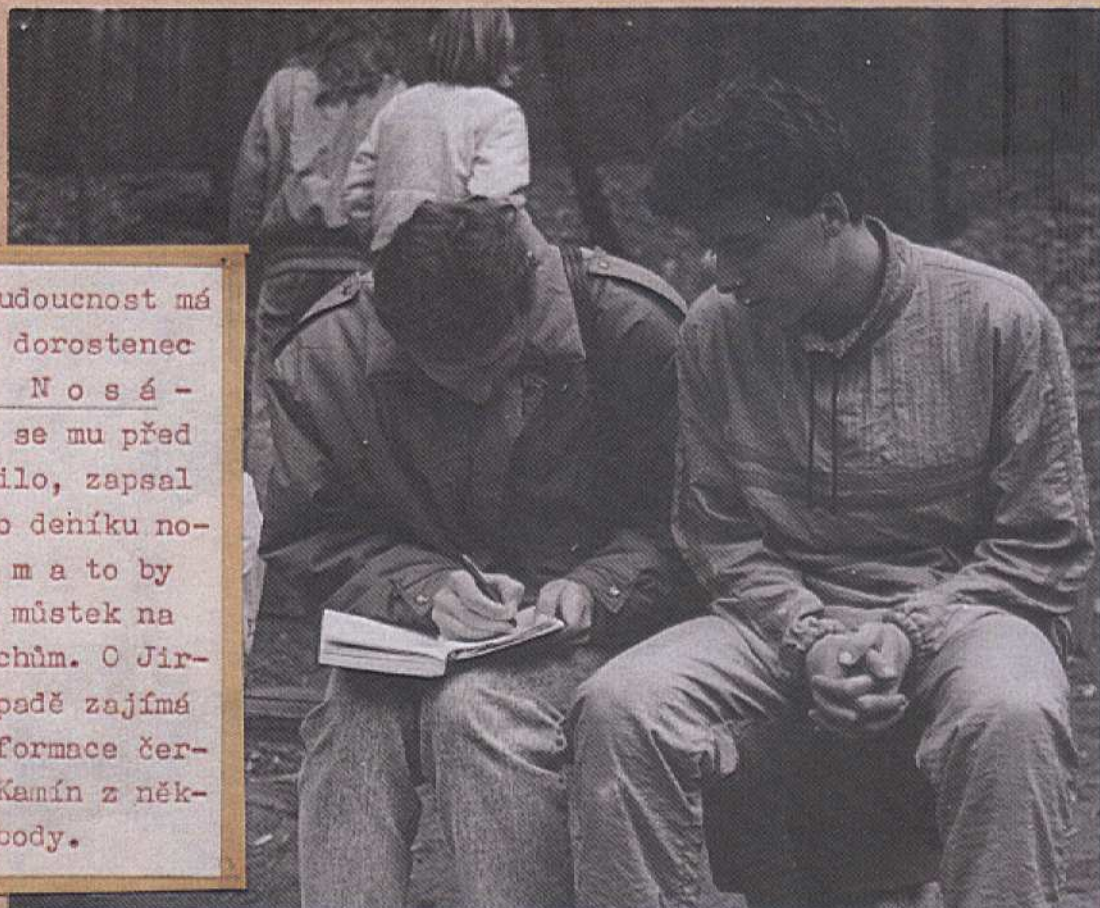

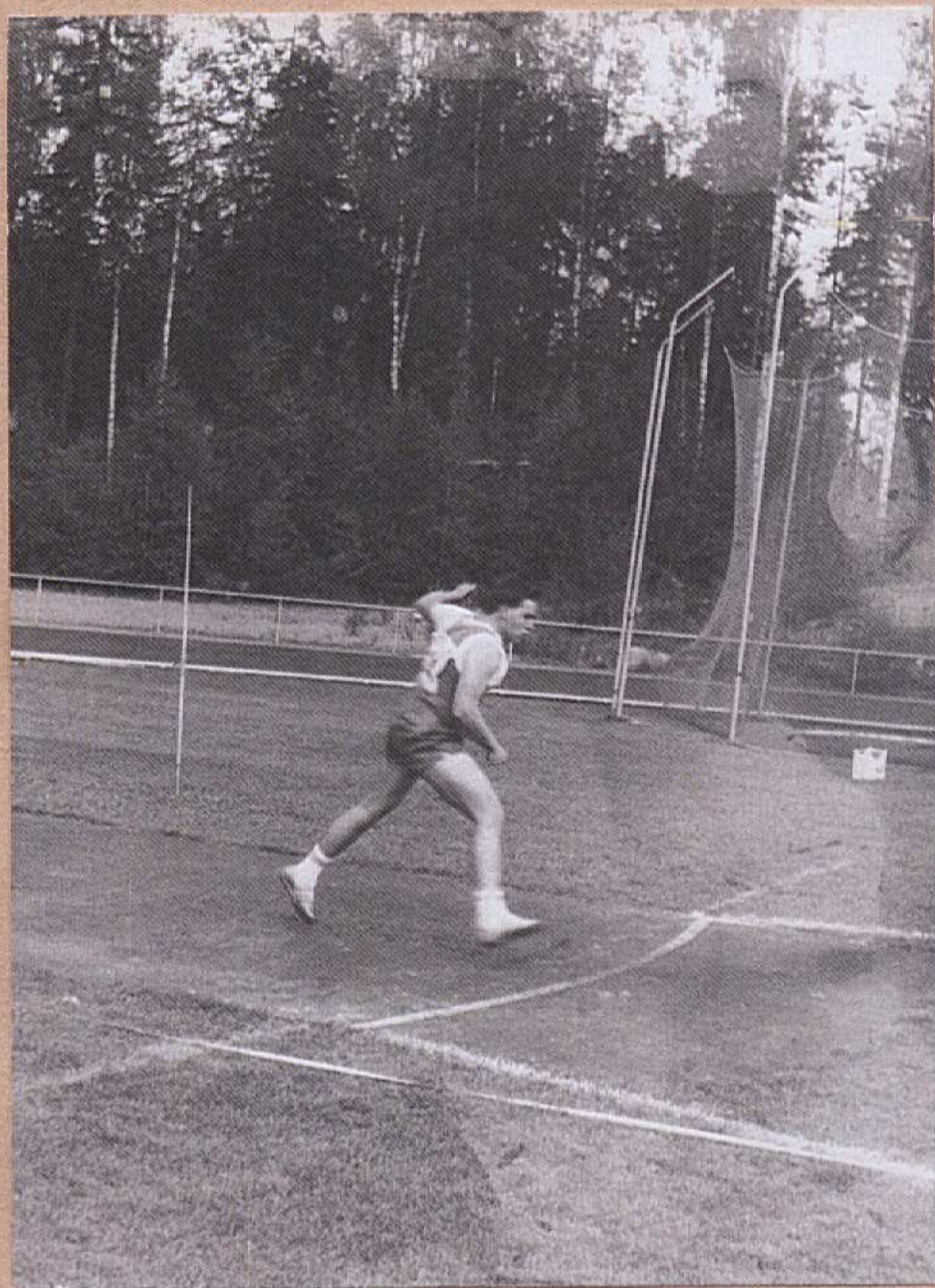
VÁŇOUČEK — VÁŇOUČEK, 32 letý obchovavec Auto Škody, někdejší leader boleslavského ligového týmu, významná postava druhé půle 70. let, se po letech působení ve Zbrojovce Brno, základní vojenské službě a pár sezonách, kdy pomáhal našemu běčku, vrátil na opět na ligové sektory v barvách města na Jižce.

Jednou z vrhačských opor družstva žen Auto Škody ve II. národní lize je juniórka Jaroslava Kulcová, které se daří ovládat jak disk, tak kouli.

Velkou běžeckou budoucnost má před sebou starší dorostenec oddílu Jiří Nosálek. Přesto, že se mu před prázdninami nedařilo, zapsal si do tréninkového deníku nový rekord na 1500 m a to by mohl být odrazový můstek na cestě^k dalším úspěchům. O Jirku se v tomto případě zajímá sedmá velmoc - informace čerpá redaktor Jiří Kamín z někdejší redakce Svobody.

Na šedesátimetrovou hranici
útočí další pokračovatel
mladoboleslavské oštěpařské
školy, juniór J a r o m í r
S a c h o m s k ý, mladší ze
synů slavného otce.

65 let

MLADOBOLES LAVSKÉ

ATLETIKY

1925 - 1990

Z MĚSÍČNÍKU MLADOBOLES LAVSKÝ Z PRAVOUDAJ

65 LET ATLETIKY V MLADÉ BOLES LAVI

Psal se rok 1925 a mladoboleslavští sokolové založili po uspořádání několika „pokusných“ závodů oddíl lehké atletiky. Od té doby uplynulo v Jizvě hodně vody a za ta léta dali mladoboleslavští o sobě mockrát výrazně vědět. Oprávněně se mohou počítat mezi nejúspěšnější oddíly českého venkova — vždyť za 65 roků dodali reprezentaci státu desítky borců počínaje sprintérem B. Procházkou v roce 1925 a konče současnou pákačkou L. Nepraševou.

Prvou významnou osobností letního cvičiště (kde ve středu města mívali atleti Sokola Mladá Boleslav svůj stánek), byl Otakar Mlejnek. Z dobrého vícebojaře se časem stal úspěšný trenér a zapálený sekretář, statistik, dopisovatel novin, hlasatel — prostě duše oddílu (a právě na jeho nespravedlivé odsouzení ve vykonstruovaném procesu po r. 1950 mladoboleslavští atleti velmi doplatili). Gymnaziální tělocvikař prof. Vondra přivedl na hřiště desítky talentů, z nichž to nejdále dotáhli bratři Sobotkové. Starší Zdeněk, jako zatím jediný Boleslavák, závodil na olympiádě (Berlín 1936, výška), mladší Přemysl byl předválečnou hvězdou čs. dorostenecké atletiky v dálce, sprintech a nad překážkami a tito bratři doká-

zali tenkrát sami porazit družstva věhlasných pražských klubů.

Roku 1936 přišel do Mladé Boleslavi z východočeské Lipnice František Fiedler, jenž mezi léty 1937 a 1950 startoval pravidelně v barvách Československa jako výškař (roku 1939 zlepšil čs. rekord na 197 cm) a desetibojař. Válka připravila zatím jediného zasloužilého mistra sportu v oddíle o možnost naplnit sen každého sportovce, startovat na olympijských hrách. Tento borec patřil k nejuznávanějším atletům Protektorátu Čechy a Morava i prvních let v osvobozené republice vůbec. Fr. Fiedler a jeho oddíloví druhové dokázali ve své době přilákat do hlediště dnes nepředstavitelné počty diváků, přes 2 500 lidí průměr na utkání!

Po válce na sebe upozorňoval svými výkony Přemysl Dolenský, vítěz mistrovství republiky dospělých 1945 na 800 i 1500 m, který se v průběhu následujících sezón vypracoval v uznávaného čs. středotrafáře i vytrvalce. Chůf k závodění neztratil ani časem a roku 1980 přivezl z Helsinek titul veteránského mistra Evropy na 10 km.

Další vlna rozmachu mladoboleslavské atletiky nastala koncem 50. let. Na hřišti se mimo jiné objevily Vlasta Přikrylová [pozdější olympionička v RH Praha, ovládala překážky, dálku i víceboje] mistryně sportu Věra Bernardová [československé rekordy dorostenek i žen ve skoku do výšky],

S O B O T A 2 2 . Z Á Ř Í 1 9 9 0
M L A D Á B O L E S L A V

Oslavy pětašedesátin královny

10 HODIN - ÚSTŘEDNÍ STADIÓN TJ AUTO ŠKODA
TROJBOJ STARŠÍHO A MLADŠÍHO ŽACTVA,
MEZINÁRODNÍ MITINK MLÁDEŽE ZA ÚČASTI NEJLEPŠÍCH DOMÁCÍCH BORCŮ
A ZÁVODNÍKŮ Z DRUŽEBNÍHO FINSKÉHO MĚSTA VANTAA

17 HODIN - VELKÝ SÁL HOTELU VĚNEC
SETKÁNÍ ATLETICKÝCH GENERACÍ ZA ÚČASTI DESÍTEK OSOBNOSTI UPLY-
NULÝCH LET
PREMIÉRA ALMANACHU K JUBILEU MLADOBOLSLAVSKÉ ATLETIKY OD AU-
TORŮ JUDR. MARTINA KLÍMY /HISTORIE 65 LET/, ING. JAROSLAVA
PRUCKNERA /DLOUHODOBÉ TABULKY MUŽŮ A ŽEN/ A LUBOMÍRA KYSELY
/GRAFICKÁ ÚPRAVA/

sláva
atletice

v
mladé
boleslavi

královně
je 65 let

1925-1990

Sobota 22. září 1990 byla dnem oslav 65 let atletiky v Mladé Boleslavi, na který se organizační výbor oslav připravoval od Nového roku tak, aby ta sláva byla stravitelná jak pro veterány důchodového věku, tak pro borce současné generace.

Dopoledne proběhl mezinárodní dorostenecký mítink a čtyřboj žactva, na ústředním stadiónu jsme přivítali mladé sportovce z finského klubu Rekolan Raikas Vantaa. Nejlepšími ve víceboji byli Urbanová, Kosina, Hubičková a Lejšek. Z mladšího dorostu zářili sprintéři - finský Haarala / nejlepší na 60 i 100 m za 7.9 a 11.8 s / a domácí Pánková / totéž umístění s 8.7 a 14.3 s /.

Setkání generací, / které pozdravil dopisem i šéf české atletiky a kdysi náš závodník V. Poláček / po slavnostním projevu M. Sedláčka stmelilo přítomné různého věku při vzpomínání na atletické historiky, soutěži z historie atletiky, četbě oddílových kronik za poslední desetiletí i tanci.

Jasně se ukázalo, který tým z města na Jizeře měl nejlepší partu - byli to mušketýři z poloviny 60. let / Bečvárovský, trio Sedláčků, Zítka, Brych, Zdílina, Klos, Štěpán, Harčík, Železný, Sachomský, Švarc, Bezucha, Kristek, Zapadlo, Ollé, Kocum a další /, kterých se sešlo nejvíce.

Domů si přítomní odnesli almanach, který bude nadlouho jim i jejich rodinným příslušníkům připomínat, že kdysi běhali, skákali, házeli či chodili za Boleslav.

Většině se tato akce líbila a mnozí už ve chvíli, kdy se rozcházelí do uplakané noci vyslovili přání, aby - až se budou oslavovat sedmdesátiny - byli určitě pozváni.

historie 65 let

ZVEŘEJŇOVÁNO V ODDÍLOVÉ VÝVĚSCE U VÝSTAVIŠTĚ
OD JARA DO PODZIMU 1990

① NA POČÁTKU BYL SOKOL

Jak jsme již několikrát naznačili, náš sport, atletika, bude v letošním roce slavit pětadesátiny. Mladá Boleslav se totiž již roku 1925 zařadila mezi města, kde atletika zapustila kořeny. A tak si připomeňme některé významné momenty těchto 65 let. Starší si ožíví to, co kdysi slyšeli či četli, mladší získají informace o bohaté historii královny sportu.

V Mladé Boleslavi bylo uprostřed dvacátých let silné sokolské hnutí, na němž se podíleli tehdy věhlasní středoškolské profesoři tělocviku Hála a Vondra. A právě Jindřich Vondra / 1880-1967 /, jenž do města na Jizeře přišel roku 1919, uspořádal spolu s dalšími nadšenci již roku 1924 závody - jak se oficiálně říkávalo - v lehké atletice. Například 1. května byl na letním cvičišti uspořádán pětiboj, jehož vítězem se stal Oldřich Šmelhaus, nebo v říjnu byl odstartován poprvé Běh Štěpánkou, kde hlavní závod vyhrál Otakar Mlejnek.

V roce 1925 byl tedy založen atletický oddíl v rámci Sokola Mladá Boleslav. Mateřským sportovištěm se stalo tzv. letní cvičiště. Byl to útalný stažionek mezi „Hřbitovkou“ a jízdárnou za starým hřbitovem mezi strovy. Mladším říkáme, že to bylo na místě dnešního sportoviště u Městského domu pionýrů za obchodním střediskem Máj. Původně to byla jen 200 m dlouhá škvárová čtyřdráha, co ochraňovala travnatá-škvárový vnitřek oválu. Stodesátky překážky a další sprinty se běžaly na šestidráhové rovince od dnešní třídy Rudé armády ke zdi starého hřbitova. Sportoviště nesloužilo výlučně atletům, v jarních až podzimních měsících zde probíhala pravidelná sokolská cvičení, bylo tu také hřiště na házenou i trio hřišť pro volejbal. Šatny byly tehdy dřevěné, hřišti vévodila veliká dřevěná „hala“ pro cvičení v době nepříznivé počasí, na níž bylo umístěno heslo francouzské revoluce „Volnost - rovnost - bratrství“, jež přesně vyjadřovalo touhy těch, co pod ní sportovali.

Začátky atletiky ve městě na Jizeře byly skromné, zvláště z dnešního pohledu. Nicméně zapálení bratři / jak se Sokolové oslovovali / dokázali řadu výkonů, které bychom dnes „brali“. JUDr. Bedřich Daniček zaběhl stovku za 11.2 s, Miroslav Vaníš hodil diskem 3651 cm, Míla Fiala zaznamenal oštěpem 5220 cm a o tyči 390 cm. 11.2 s uměl nejkratší olympijský sprint též Bohumil Procházka, místní hodinář, vítěz mezinárodního utkání ČSR - Itálie v Praze v r. 1925.

Osobností č. 1 v pionýrských letech našeho sportu v Mladé Boleslavi byl Otakar Mlejnek, všestranný vícebojař. Z jeho výkonů : 60 m 7.2 s /1930/, 200 rekord dráhy na řadu let 24.0 s, disk /1931/ 3642 cm, výška stylem sweeney 180 cm, tyč 390 cm / samozřejmě do písku a bez laminátové tyče /, vše v tretrách podstatně těžších než jsou kterékoliv dnešní botasky.

Počátek let třicátých možno označit jako čas, kdy se prosezovali studenti mladoboleslavského gymnasia, které na hřiště přivedl prof. Jindřich Vondra. Řadu těchto talentů trénoval na letním cvičišti Otakar Mlejnek

- v roce 1934 vyhrál 16 letý Přemysl Sobotka na přeborech ČSR dálku skokem 5,30 m, Zdeněk byl nejlepší v disku hoďem 4905 cm.

Jedna z vůdčích osobností boleslavské atletiky 30 let Přemysl Sobotka při skoku dalekém. Mezi sledujícími je první zleva /s hláskou troubou/ hlasatel závodů ing. Hlaváček.

Také Zdeněk Sobotka zdolal výšku 180 cm.

② VE ZNAMENÍ MISTROVSTVÍ FRANTY FIEDLERA

Úvodní díl povídaní o 65 letech královny sportu v největším městě na Jizeře byl věnován - řečeno s trochou nadsázky - prehistorii našeho sportu v úvodním desetiletí atletického života / 1925 - 1934 /.

2. část seriálu bude popisovat roky 1935 až 1944, tedy léta před II. světovou válkou a období této války.

Jednatel Ota Mlejnek s Jos. Plihaem
hlasatelé všech boleslavských závodů.

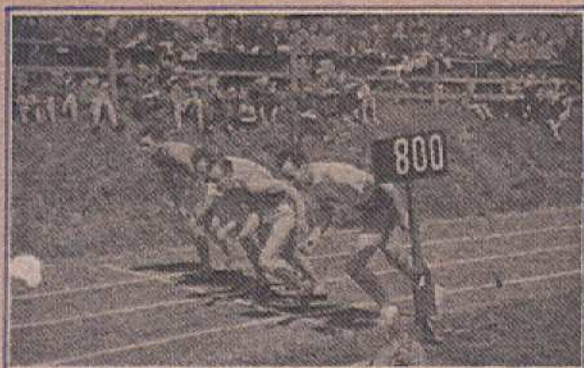

Jarka Kojzar, vítěz Velké ceny města Kolína
v klas. pětiboji.

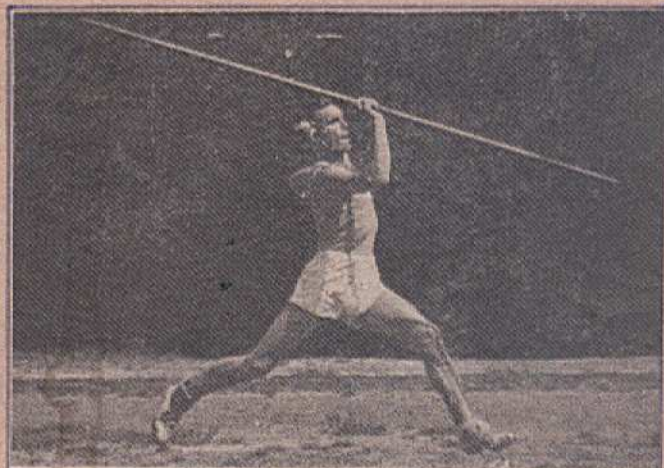
Desetiletí můžeme označit jako desetiletí Františka Fiedlera, jemuž zdárně sekundovali bratři Sobotkové, Přemysl Dolenský a další.

Přibližme si osobnost zasloužilého mistra sportu / jediného nositele tohoto titulu v našem oddíle / a vzorného trenéra Františka Fiedlera. Do Mladé Boleslavi přišel roku 1936 z Lipnice / jež je dnes součástí Dvora Králové nad Labem / jako všestranný sportovec a hned téhož roku dosáhl úspěchu do tehdy nezapsaného - titulu přeborníka Československa v desetiboji. O rok později je Fr. Fiedler povolán do reprezentačního dresu, aby skákal v utkání proti Řecku v Athénách výšku. O rok později je to znovu on, kdo vybojoval v Pardubicích titul desetibojařského mistra republiky, kromě toho reprezentoval republiku v posledním předválečném střetnutí proti Bukurešti a Bělehradu. V letech dalších posbíral tento fenomén řadu prvenství na mistrovství Protektorátu Čechy a Morava. Hned v 39. roce znamená Fr. Fiedler čs. rekord ve výšce 197 cm stylem swiney / což bylo přes čtvrt století oddílové maximum /. Ojedinělý úspěch nejslavnějšího boleslavského vícebojaře všech dob je zapsán u letopočtu 1942 - protektorátní přebor v desetiboji mužů skončil tím, že celé stupně vítězů obsadili mladoboleslavští borci - 1. Fiedler, 2. Havlíček, 3. Kojzar. Franta Fiedler jako jediný atlet z města automobilů je vzpomenut ve Zlaté knize atletiky. Byl také jedním z těch, jimž válka zabránila v účasti i úspěchu na olympiádě, vždyť právě před rokem 1940 / hry měly být v Tokiu / měl životní formu a patřil k předním borcům svých disciplín na starém kontinentě. Bylo by chybou nevzpomenout i Fiedlerova maséra Brože.

Štěstí závodit na olympijských hrách měl však vrstevník Fr. Fiedlera Zdeněk Sobotka. Mladoboleslavský rodák se vyznamenal už roku 1935 - na dorosteneckém přeboru ČR zvítězil v disku, oštěpu, kouli a výšce ! Zažloutlá „Výroční zpráva cvičné jednoty Sokol v Mladé Boleslavi za správný rok 1935“ / opatřená návodem „Neodkládej, dokud jsi nepřečetl !“ / zaznamenala na věky, že onoho roku starší Sobotka získal z 400 bodů v „mistrácích“ dospělých 86,5 a v „mistrácích“ dorostu z 152 bodů 73,5 ! Následujícího roku Zdeněk Sobotka maturuje s vyznamenáním a záhy skáče na Strahově do výšky 190 cm / 1 cm od rekordu ČSR /, čímž vítězí na mistrovství republiky. Tímto se kvalifikoval - jako zatím jediný mladoboleslavský atlet 65 leté historie - na olympijské hry v Berlíně. Další mezinárodní start měl Zdeněk v utkání ČSR - Rakousko. I v letech dalších byl tento závodník oporou cel-

Zlín — Ml. Boleslav
Salé, Doienský, Zátoupek, Kumpošt.

Franta Fiedler překonal klubový rekord
v hodů oštěpem 59.52 m.

Vítězové
Velké ceny Turnova ve skoku o tyči:
Krejcar 370cm, Novotný 380 cm,
Malý ACS 360 cm.

Slávek Zák
při ligovém utkání s AC Sparta Praha.

Petr a Horák před závodníky Zlína
v cíli na 100 m.

Jenček
vytvořil na
110 m.
nový klub. rekord
— 16.1 v.t.

ku mladoboleslavských sokolů.

Druhý Sobotka, mladší Přemysl, dominoval v počátku hodnoceného období ve sprintech, rad překážkami a v dálce. V roce 1935 se tento dorostenec

DOCHOVÁNO Z ARCHÍVU OTY MLEČNKA

ATLETI NSK MLADÁ BOLESLAV

děkuji

všem vzácným příznivcům za věnování čestných cen
a finančních příspěvků,

všem milým vícebojařům z Moravy a Čech za účast
a vzorné vystoupení,

všemu obecenstvu, které velkou účastí doddalo závod
důstojný rámec a

všem, kdož jakýmkoliv způsobem přičinili se k úspěch

mistrovství Čech a Moravy a

I. Velké ceny města Ml. Boleslavě v desetiboji

střída pročitáno
65 let mladoboleslavské
atletiky

Lékařská služba na desetiboji 1944.

Během celého mistrovského desetiboje bylo postaráno o lékařskou kontrolu závodníků, kteří byli vyšetřeni před pětibojem, po pětiboji, před zakončením desetiboje druhý den a konečně pak na konci celého závodu. Možno říci, že závodníci byli tělesně i zdravotně zdatní, pouze některé úchytky od normálních úkazů byly způsobeny tím, že se závodník velice krátkou dobu na tak těžký závod jako je desetiboj připravoval a zejména pak ti, kteří závodili pouze v pětiboji, zkreslují jinak dobré výsledky vyšetřování. Krátce a dobře, pětibojaři trenovali velice málo na tento vícebojařský závod. Totéž se dá říci i o některých desetibojařích. Zvláště běžecké disciplíny velmi vyčerpávaly závodníky, kteří byli převážně skokanského typu, a u nichž se jevil nedostatek treninku v těchto disciplínách nejvíce.

Nedostatek treninku se především projevil na prudkém úbytku tělesné váhy (zjistil se totiž až 2½ kg úbytek již na konci pětiboje), pak to byl nápadně zrychlený tep srdce a zejména dlouhé jeho uklidňování. Závodníci s přípravou desetibojařskou, a to možno říci jen o mladoboleslavských, nevykázali v celku žádnou fyziologickou změnu a po závodě až na lehkou únavu, nestěžovali si na žádné obtíže a také vzhled závodníků nenaznačoval žádnou schvácenost nebo vyčerpanost.

První den pouze jeden závodník odstoupil pro jasné zhoršení poraněné ruky, s kterýmžto zraněním již do závodu nastoupil, ačkoliv byl varován, a druhý den pouze jeden závodník vzdal poslední nejtěžší disciplínu běh na 1500 m pro defekt na střevisci. Jinak byla zjištěna jen menší poranění při výkonu v některých disciplínách (skok o tyči, hod oštěpem a pod.) vzniklá nedostatečným stylovým treninkem, která ale nezpůsobila odstoupení závodníka z boje.

Mile potěšila účast nových mladších závodníků, z nichž nejmladší byl 19letý, ale doporučujeme jim dříve pečlivou, několikaletou přípravu, aby tento závod absolvovali se zdarem výkonnostním a aby necítili několikadenní únavu a indisposici, vzniklé právě nedostatkem treninku.

V celku tedy možno říci, že vítáme hojnou účast vícebojařů v nejkrásnější, a nejnamáhavější kombinaci lehké atletiky - desetiboji, ale závodníci si musí uvědomit, že jen poctivý a dlouhotrvající trenink, snad i několikaletý a za stálé lékařské kontroly prováděný může je přivést k nejvyšší výkonnosti a čestnému umístění mezi našimi nejlepšími vícebojaři.

MUC Jiří Drtina a Z. Sobotka.

K. Veverka před Fučíkovským ml.
v kvalit. utkání s APK Stráž bezp.

Běh Štěpánkou,
dorost starší na trati.

M. Novotný v mistr. desetiboji skočil 370 cm.

Jenda Havlíček ve skoku vysokém zdolal 180 cm.

Vašek Ginzl docílil ve vrhu koulí
13.09 m.

stal vítězem celostátního mistrovství své věkové kategorie na 80 m, 90 m překážek a v dálce / takže 2 bratři měli titulů dohromady 7 ! /. V dresu družstva si připsal 69,5 z 152 mistrovských dorosteneckých bodů. Dkutečně ojedinělý sprinžerský talent.

Běžecské tratě ovládal mistrně Přemysl Dolenský / narozen 1920 /, původem ze Sobotky, jehož velká léta přišla právě za války. Svě soky předstihoval díky revolučnímu přístupu k tréninkovému procesu. Dnes je tento veterán nejstarším aktivním sportovcem oddílu.

Bylo by nespravedlivé nejmenovat i další poctivé dělníky dráhy, kteří byli ve své době skutečnými Závodníky s velkým Z a svými výkony mockrát přispěli k věhlasu atletiky v městě mezi Chlumem a Babou : sprintéři Miloš Fassati / 60 m 7 s /, Josef Horák, bratři Emingerové, vrhači Přemysl Chro-movský a Luboš Soukup, šiskař a tyčkař Jaroslav Ducháček, bratři Mazačové,

Aigl, Kubát, Ritter a Bušta běží 5 km
při mezim. utkání Zlín — Ml. Boleslav.

Krásný záběr Fr. Fiedlera při skoku dalekém.

A PISATEL KOMENTÁŘE POVAŽOVAL ZA
VÁLKY ZA SAMOZŘEJMOST NABYTOU
TRIBUNU LETNÍHO CVIČIŠTĚ

Dorost. Jitka Dvořák docílil nejlepšího dorost.
výkonu 181 cm.

NSK Praha — Ml. Boleslav
před bojem.

Překážky v lig. utkání s NSK Praha.

TAK VYPADALO POZDĚJŠÍ DĚJIŠTĚ
MISTROVSTVÍ EVROPY 1978 ZA
VÁLKY

V POZADÍ NĚKDEJŠÍ BUDOVA
MATEŘSKÉ ŠKOLKY, SOUSEDKY
ATLETICKÉHO LETNÍHO CVIČIŠTĚ

běžec Karel Pittner, vrhač prof. B. Čaloud, Fr. Luňák, Antonín Kahle, oš-
těpař B. Franěk, Josef Slánský, diskař Petráček, středotřatař Karel Vever-
ka štd.. Dodavatelem množství závodníků Jo oddílu byl již vzpomenutý gym-
nasiální tělocvikář Jindřich Vondra.

Třeba připomenout, že uvedená léta odzávodili borci Sokola Mladá Bole-
slev na letním cvičišti, kde měli vynikající diváckou podporu, kupř. v ro-
ce 1944 přišlo na mistrovská utkání 22.391 diváků / průměr na utkání 2.5000
lidí /. Po dobu okupace / během které si mladoboleslavští atleti přivezli
domů 16 titulů přeborníků Čech a Moravy / se muselo z hudebního pavilonu
hlásit nejprve německy, pak česky. Mladoboleslavský Sokol byl zakázán - ten-
krát Němci - a tak vyznavači olympijského sportu č. 1 přešli pod „firmu“
S. K. Aston Villa, jež ovšem záhy musela změnit anglický název na Národní
sportovní klub. Určitou dobu se nesmělo závodit na „letním“ a musel se vy-
hledat azyl na Astonce / dnes stadiónek SOU Škoda v Čechově ulici /.

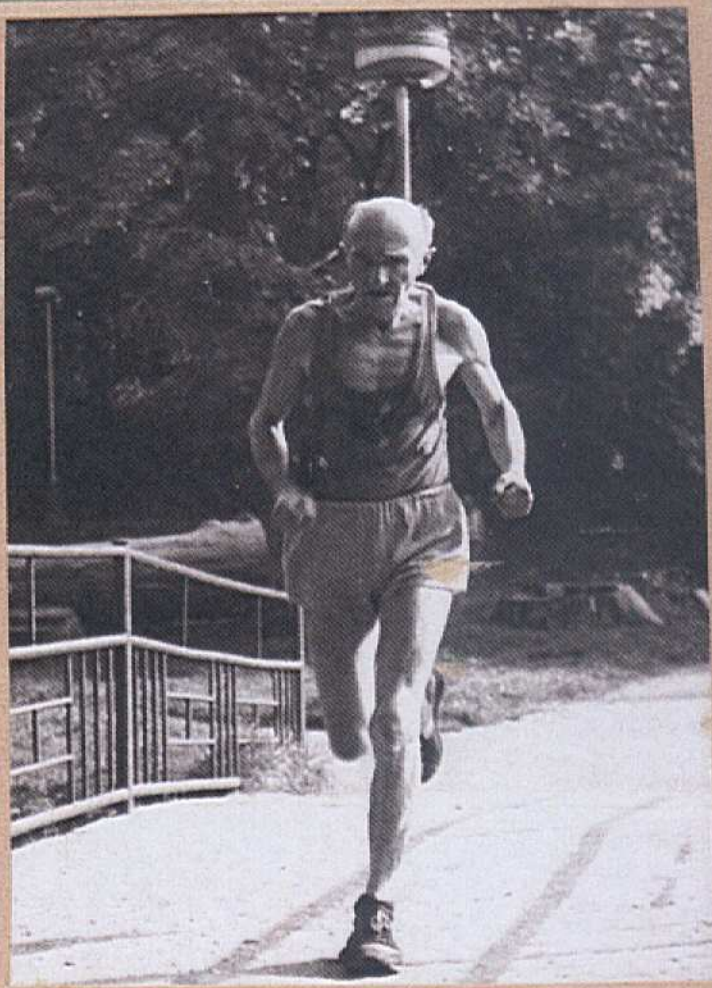
I přes válečné podmínky, nedostatek stravy, omezené tréninkové možnos-
ti byly výkony borců, jejichž nejlepší léta proběhla před půl stoletím,
úctyhodné. Stačí dnes zalistovat v oddílových dlouhodobých tabulkách a po-
dívat se, kolik z nich se drží v té pětadvacítce ! Smekáme klobouky, pánové!

Psát v jediné kapitole o letech 1945-1949 a 1950-1954 je jako psát o dni a noci. Proto ten nadpis, chcete-li : desetiletí vzestupo-úpadkové. Doufejme, že už nikdy se nebudou muset atleti zabývat persekucí ze strany vedení státu a 50. léta zůstanou navždy varovným mementem !

Desetiletí charakterizuje několik osobností, mezi nimiž možno za mušketyra č. 1 označit Přemysla Dolenského.

stíla profítála průřez
55 lety mladoboleslavské
atletiky

Původem Sobořák na sebe upozornil již za války a hned v roce osvobození Československa vybojoval na mistrovství republiky vítězství na 300 i 1500 m. Na stupních vítězů těchto nejvýznamnějších závodů pro každého borce skončil Př. Dolenský ještě několikrát v letech dalších. Roku 1950 zaběhl 3 km v oddílovém rekordu 8:54.6 min. V r. 1951 to zkusil Přemek na třetích podstatně delších a zrodily se rekordy oddílu na 3 km překážek, 15 a 20 km. Další rok přibýly rekordy na 25 a 30 km. Tento bohatých dlouhých tratí závodí dosud a může se mimo jiné pyšnit titulem veteránského mistra Evropy. Běhající legenda se připravuje na 70. narozeniny.

Prvé poválečné roky zářil na boleslavském sportovním nebi tyčkař Miroslav Krejcar. Z pohledu dnešních skoků na tyčích zcela jiných parametrů 390 cm by nic moc nebylo, ovšem znamenalo to 7. místo na III. mistrovství Evropy v atletice v Oslo a to Boleslaváci nezískávají každý den. V dresu Sokola mu zdárně sekundoval Míla Novotný, skvělý vícebojař.

Po 20 letech existence má metropole na Jizeře konečně choďce par excellence - Josef Zikmund zlepšuje v 46. roce oddílové rekordy na všech tratích, nejhodnotnější jsou 20 km za 1:42 hod. a hodinovka 12.080 m.

Vůbec se setkáváme s obměnou disciplín, v nichž získávají Mladoboleslavští vavříny. Talentovaný překážkář Mir. Vybíral /mistr ČSR dorostu 1945/ totiž nesplňuje očekávání být následníkem Př. Sobotky. Začíná se ovšem psát historie disciplíny, do té doby stojící v ústraní : Hod oštěpem začal „na stará kolena“ proslavovat z. m. s. Fr. Fiedler /1946 řeborník České obce sokolské/, následujícího roku se psalo o boleslavském oštěpařském trojhvězdi Ladislav Wünsch /representace ČSR ve střetnutí s Holandskem a Francií, úspěch na I. ročníku Rošického memoriálu/ - Fr. Fiedler - J. Strnádek /1948 : 62,83 m!/. Dalším pokračovatelem těchto úspěchů byl na přelomu 40. a 50. let Josef Šarbort. Brzy na to byl příslibem Jaroslav Klimenta. Ozval se i ženský oštěp: Tána Ulmonová 3680 r. 1952 ! A od těchto dob tleskáme této disciplíně stále.

Samozřejmě, jsou tu i další borci, zasluhující připomenutí jména alespoň lakonicky : výškař Lank, vytrvalec Ritter, dorostenecký středotračář V. Poláček /řeborník ČOS 1947 na 1 km 2:37.7 min, dnes předseda českých atletů/, vytrvalec St. Eliáš z Dobrovice, středotračář Luboš Kysela, tyčkař Vladimír Dědek /nejpříjemnější překvapení sezóny 1951 - 391 cm/, dálkař /685/ a troj-skokan /1323 cm/ Miloš Smolík, maratonec Ant. Sláma.

Rok 1948 byl významným velkými závody uspořádanými na našem letním cvičišti. 9. června proběhlo střetnutí Severní Čechy versus Bělehrad a při něm bylo dosaženo stále ještě rekordu v počtu diváků na ryze atletickém podniku v Mladé Boleslavi - 5.000 lidí /tento počet byl překročen jedině při sportovních odpoledních před dojezdem Závodu míru na ústředním stadionu / ! Neodiskutovatelnou zásluhu na úspěchu této akce mělo tehdejší vedení oddílu v čele s předsedou J. Zelenkou, vždyť toho dne běžel mimo soutěž v rámci předolympijské přípravy 3 km Emil Zátopek /na 200 m okruhu 8:14 min a vyhrál před dalším vynikajícím běžcem V. Čevonou/ - šlo o jediný start největšího čs. atleta všech dob v našem městě. Hned 11. července se konal na letním mítink, kde se kromě čs. špičky představili přední švédští atleti.

Když jsem před 10 lety sestavoval historii 55 atletiky ve městě, mohl jsem konstatovat, že šlo o léta hubená a že počátek 50. let nebyl reprezentativním obdobím mladoboleslavské atletiky. Dnes už je možno říci proč to všechno : 25 let úspěchů královny sportu bylo 25 lety prosperity mladoboleslavského Sokola. A počátkem 50. let bylo vše sokolské totalitní mocí šmahem označeno za špatné. Cílem KSČ a jí řízeného aparátu bylo vše sokolské pošlapat do slova i do písmene, i proto byl prostor atletického stánku - letního cvičiště - degradován výstavami a závody psů a pod. Korunu veškerému příkoří dalo zatčení a následné odsouzení vůdčí osobnosti oddílu Otakara Mlejnká ve vykonstruovaném procese k dlouhodobému žaláři. Co platná mu byla pozdější rehabilitace ?

4

1955 - 1964

DESETILETÍ VZRŮSTU VÝKONNOSTI

I v tomto období možno nalézt dominantní osobnosti, které měly zvuk v rámci čs. atletiky. Vlasta Přikrylová, Věra Bernardová, Václav Bečvárovský.

Světlovlasá Vlasta na sebe upozornila již v osmapadesátém, o rok později si tato gymnasistka připsala 5 čs. dorosteneckých rekordů : 60 m překážek, 80 m překážek, 100 m, dálka, pětiboj. V olympijském roce 1960 Vlasta skočila 552 cm, přestoupila do RH Praha a v zápětí jela do Říma skákat dálku jako benjamínek olympijské výpravy naší země. Kariéru naší odchovankyně pokračovala potom v Praze. Vl. Přikrylová-Seifertová vyrostla v uznávané postavě historie čs. atletiky. titulem zasloužilé mistryně sportu.

1961 se objevila vysoká dcera funkcionáře oddílu Josefa Bernarda ve výškařských sektorech /ve 14 letech 151 cm/, rok na to ale už 167 cm, získala zlatou medaili z přeboru ČSSR ml. dorostenek i čs. dorostenecký rekord. Ve třicetšedesátém roce skáče V. Bernardová 169 cm a jako mladší dorostenka vyrovnává rekord ČSSR žen, protože je jmenována mistryní sportu /jako jediná žena naší 65 letí historie/. Další cesta Věry vedla do VŠ Praha.

Již v r. 1953 překonával Václav Bečvárovský oddíláky Fr. Fiedlera v desetiboji a M. Smolíka v trojskoku /1395 cm/, potom ale bojoval v barvách RH Praha i na mistrovství Evropy ve Stockholmu v r. 1958 v desetiboji. Do mateřského oddílu se Václav vrátil jako mistr sportu v r. 1961 a stal se leadrem ligového týmu Spartaku AZNP a to po několik následujících sezón. Výhodou byla univerzálnost dlouholetého kapitána mužstva - byl použitelný pro překážky 110 i 200 m dlouhé, trojskok, oštěp, koule, 4x100 m. V. Bečvárovský se navíc dokázal uplatnit současně v mladoboleslavském hokejovém týmu !

Kromě těchto „hvězd“ disponoval tým z města automobilů celou řadou mužské typů s velkým M a tak si některé z nich připomeňme /výkony většiny z nich dosud necházíme v popředí našich dlouhodobých tabulek/ : Jana Horáková /mamin-ka Honzy Železného/ - 1958 čs. rekord dorostenek v oštěpu, 1959 zlepšení výkonu na 4323 cm /16 let rekord oddílu/ ● Ing. Josef Mansfeld - na přelomu 50. a 60. let několikrát nejúspěšnější závodník áčka mužů /díky ne právě časté kombinaci překážkový sprint a vrhy/ ● Michal Štěpán - obrovský přírodní talent z Lobče pro běhy zejména na 400 a 800 m, použitelný i pro tratě kretší ● Oldřich Žák - léta první muž středočeských tyčkařských sektorů v době přechodu z kovu či bambusu na laminát, nyní trenér /a spolu s Jiřím Petříčkem a Pavlem Jenkou vytvořili záviděníhodné tyčkařské trio/ ● Jaroslav Kolín - zejména výškař, ale i dálkař neb vícebojař, opora po dlouhé roky ● Miroslav Bezucha - pán trojskokanských rozběžišť a doskočišť v 60. letech ● Věra Sedláčková - ve své době spíše nedocenená koulařka a diskařka, které dodnes náležejí oddílové rekordy v těchto disciplínách /a dnešní následovnice vítězí

VÁCLAV
BEČVÁRDVSKÝ

FRANTIŠEK
FIEDLER

PO LETECH

VĚRA
BERNARDOVÁ

s výkony podstatně horšími ● Petr Pojar - první boleslavský mílař pod 4 minuty na 1500 m o Marta Ulmanová - dálkařský talent /1961-v 17 letech 557 cm/, který však nesplnil očekávání ● Jan Banýr - obávaný koulař na přelomu desetiletí...

Některé závodníky si připomeneme alespoň jmény : Jar. Pitelka, V. Pudil, Jar. Tribula, J. Anděl, J. Císařová, P. Kocum, Z. Stehlík, M. Smolík, J. Martínek, P. Studničný, J. Soustružník, Ing. J. Bechyně, I. Pásek, dva Miroslavové Sedláčkové atd.

K desetiletí třeba dodat, že v lednu 1990 zemřelý Antonín Prokop byl předsedou oddílu v půli 50. let a výrazně pozvedl hnutí atletů. V 58. roce zasedl na předsednickou židli František Lopata. Toho roku se po 8 letech závodilo v Boleslavi zase mezinárodně - hosty byli v turbanech startující a exoticky působící Indové. V tu dobu už královně sportu opět sloužil z výkonu trestu propuštěný Otakar Mlejnek. Na bedrech činovníků oddílu byla navíc starost s prodloužením dráhy letního cvičiště z 200 na 250 m /1961/. Stavitelem byl známý staroboleslavský expert Jaroslav Sibera. Dalšími významnými funkcionáři oddílu té doby - mimo již jmenovaných - byli Fr. Fiedler, J. Juranka, K. Kocum.

Při pohledu na výsledky mladoboleslavských družstev vidíme úspěch v 60. roce, kdy se muži navrátili do II. ligy, ve dvaasedesátém roce končí muži Spartaku AZNP dokonce druzí ! Ale rok po tom, po problematickém rozhodnutí STK ohledně neuskutečněného jihočeského derby modrobílí s okřídleným šípem na hrudi druhou nejvyšší československou soutěž s hořkostí opouštějí. Pokusy o návrat v dalších ročnících soutěže skončily bohužel bez efektu.

MLADOBOLESLOVSKÉ
ÁČKO MUŽŮ

V DOBĚ, KDY SE
ZÁVODILO
S VELIKÝM
BOLESLOVSKÝM
LVEM NA HRUDI

POZOR!
BĚŽÍ SE
STOVKA!
SCHŮDKY
ROZHODČÍCH
V PLNÉM
SOUSTŘEDĚNÍ

LOUČILI JSME SE
S LETNÍM

ČÁST 5. - IVAN SEDLÁČEK A TI DALŠÍ

Roky 1965 - 1974 patří mezi nejúspěšnější v celé 65 leté historii královny sportu v našem městě. Za tyto sezóny se v dresech oddílu vystřídaly desítky závodníků a závodnic všech kategorií, kteří překonali sta různých rekordů a přivezli množství různých medailí. Ovšem jen vyvoleným může být dopřáno, aby byli v našem přehledu vzpomenu ti.

PŘESTÁVKA
CESTOU NA
ZÁVODY

Osobností č. 1 můžeme bez diskusí označit Ivana Sedláčka /nar.1946/. V pětadesátém oblékl mladoboleslavský dres prvně a hned rok na to byl mužem ligy a k tomu zvítězil ve dvou ceněných desetibojích /podruhé 6759 B.= mistrovská třída/. V srpnu 1968 vyhrál Ivan v Ml. Boleslavimistrovství ČSSR v desetiboji v novém čs. rekordu 7.300 bodů. Po létech v Dukle Praha /1969, 1970/ svěřenec Aloise Horáčka z Prahy reprezentuje stát na halovém mistrovství Evropy v Sofii na vysokých překážkách, dále se stal nejúspěšnějším závodníkem všech skupin národní ligy ČSR. Dále přibrzdilo kariéru zatím posledního našeho mistra sportu zranění, přesto skočil flopem 204 cm do výšky, což byl rekord oddílu i nejlepší čs. výkon tímto stylem. Dlouhá léta sloužil rođák z podkrkonošských Vítkovic mladoboleslavskému ligovému celku. Obligátním byl trojboj 110 m překážek, dálka, výška, event. tyč či 400 m překážek. Kromě samotné výkonnosti měl Ivan další vlastnost : vždy závodil bez výmluv podle potřeby vedoucího družstva, vždy byl perfektním kamarádem a poradcem začínajícím či méně úspěšným členům mladoboleslavské atletické rodiny. Je pravděpodobné, že výkony I. Sedláčka budou uznávány ještě na stých narozeninách boleslavské atletiky /dnes má 3 oddíly a 9 umístění do 6. místa tabulek/.

Do Boleslavi v 65. přestoupil ze Semil a hned se stal hvězdou - Ing. Jeromír Sachomský, perfektně ovládající oštěp /další pokračovatel tradic/, dálku, sprinty. V našem družstvu mužů pak odzávodil takřka 20 sezón. Tomu se říká PŘESTUP ! Dnes vychovává své výborné oštěpařské nástupce.

Výrazně na sebe upozornila Květa Klosová, jež byla řadu let prvou dámou boleslavského sprintu. Po rozpuštění celku žen /kdy Květa studovala a závodila v Brandýse/ se tato závodnice podílela na renezanzi ženského týmu počátkem 70. let a byla ochotna skákat dálku i zápolit s překážkami. Jejího bratra Bohumila možno počítat k trvalkám boleslavského sprintu. Oba přivedl na dráhu otec Bohumil Klos st., předseda oddílu v 60. letech.

Vítězná mladoholeslavská štafeta 4x100 m na kvalifikaci o postup do II. ligy /Plzeň, říjen 1965/

Jag. Jaromír Sachomský

Další Bohumil - Zítka - běhal v mužstvu Boleslavi rovněž, ovšem tratě podstatně delší. Začátkem 60. let přišel z Mělníka a ještě před odchodem do Dukly Praha na vojnu /1963-64/ zaběhl řadu výborných závodů. I přes řadu zranění z prvoligových oddílů důvěřoval B. Zítka Vl. Grusovi a spolu pak v dalších 5 sezónách přivázali rekordy i vítězství na dráze, krosech i silnicích. Dolenského rekordy braly za své. Rekordy na 5 i 10 km byly též krajanskými, maximum na 3 km překážek je už 25 let rekordem oddílu! Škoda, že kariéru předčasně v podstatě ukončilo nešťastné zranění na tréninku...

Další ženské běhy byly doménou Růženy Eliášové z Dobrovice /nar.1952/.

Tak toto byl pane tým! Co závodník, to pan atlet. A s nimi jsou zvěčnění přední oddíloví funkcionáři II. přile 60. let.

ALENA
VLČKOVÁ

Wlastimil Grus /dlouholetý sta-
tistik a štrekařský trenér/ nad
hlavami boleslavských ligových
borců po úspěšném výsledku mist-
rovského utkání v Pardubicích.

stále profituje
přířaz 50 lety
historie mladobo-
leslavské atletiky

BOHUMIL
ZÍTKA